

jaren toch ontelbare malen. Helder en scherp jurist, hield hij er niet van de zaken op de spits te drijven. Zijn grote kracht lag in het geven van menselijk en economisch verantwoorde, verstandige adviezen en in het bereiken van evenzeer verantwoorde en verstandige schikkingen.

In zijn kantoor en daarbuiten was hij door zijn persoonlijke eigenschappen, zijn liefde en belangstelling voor den medemens, zijn hartelijkheid, de bindende figuur. In zijn kantoor wist hij een sfeer van vriendschap en vertrouwen te scheppen en te behouden tussen compagnons, medewerkers en kantoorpersoneel. Buiten kantoor, maar nog binnen de advocatuur, bleek het vertrouwen van zijn confrères uit zijn verkiezing tot Deken van de Orde van Advocaten bij de Arrondissements-Rechtbank te Rotterdam. Hij was Deken van 1957 tot 1960 in welk jaar hij wegens gezondheidsredenen deze eervolle, maar inspannende en tijdrovende, positie vaarwel moest zeggen.

Binnen de advocatuur lag ook zijn voorzitterschap van de Nederlandse Advocatenvereniging. Hij was de laatste voorzitter, want intussen was, krachtens de Advocatenwet, het publiekrechtelijke lichaam de Nederlandse Orde van Advocaten in het leven geroepen. Met een rede 'Ave Caesar morituri te salutant' droeg hij in 1954 de waarden van de Vereniging aan de Orde over.

Buiten de eigenlijke advocatuur, maar binnen het zuiver-juridische, lag zijn plaatsvervangend voorzitterschap van den Raad van Beroep (S.Z.) te Rotterdam. Eveneens zijn voorzitterschap, in 1962, van de Nederlandse Juristenvereniging. Hij opende toen de jaarvergadering met een rede, getiteld: 'Beter snel recht, dan goed recht'.

Deze titel typeert den man met zin en voorkeur voor praktische oplossingen. Deze zin en voorkeur, – en tevens een vooruitziende blik –, blijken ook uit zijn pleidooien voor een meer zakelijken opzet van de advocatenpraktijk. De recente grote associaties van advocaten bewijzen het.

Hier ligt een, wellicht schijnbare, tegenstelling. Want in den grond was Blom een advocaat van den ouden stempel. Hij hield de ere-regelen hoog en hij placht in de jaren dertig te zeggen: 'Wij zijn advocaat voor ons plezier en niet in de eerste plaats om geld te verdienen'. Ondanks alle veranderingen in de inrichting van zijn kantoor, bleef hij zijn cliënten ontvangen in een ouderwetse kamer met een 'Oud-Hollandsche' schouw.